

Thesis Title Process of Coping with Childbirth Among Thai Women

Author Mrs. Usa Chuahorn

Degree Doctor of Philosophy (Nursing)

Thesis Advisory Committee

Associate Professor Dr. Kasara Sripichyakan Chairperson

Assistant Professor Dr. Patraporn Tungpunkom Member

Associate Professor Dr. Areewan Klunklin Member

Associate Professor Dr. Holly P. Kennedy Member

ABSTRACT

Childbirth is a special event that gives mothers long-term memories.

Women's perceptions about childbirth and their coping strategies affect childbirth experiences. If health care providers understand women's perceptions and the evolving coping process of childbirth, they can enhance positive childbirth experiences for women.

The purpose of this grounded theory study was to understand the perceptions and coping process of childbirth among Thai women who gave birth for the first time.

Participants were 20 first-time mothers who gave birth vaginally in a provincial hospital in the central region of Thailand. Data were collected by in-depth interviews and participant observation; and then were analyzed by open coding, axial coding and selective coding. Techniques of theoretical sampling, theoretical sensitivity and memo-writing were also employed.

The findings demonstrated that the process by which Thai women went through childbirth was “*Coping with Childbirth by Loving Baby and Being Loved.*” Initially, the women perceived childbirth as fear and suffering. Issues of fear included the baby’s health and the actual event of childbirth, whereas suffering was mainly caused by labor pain. To cope with fear and suffering, the women employed five major strategies. The first strategy was building hope for a normal healthy baby and a natural birth. Secondly, the women prepared themselves for childbirth by learning about childbirth, mind-preparing and seeking assurance. Thirdly, self-encouragement, including adhering to baby and family members, positive thinking, enduring, thinking of supernatural powers and comparing with other parturient women, were employed. The fourth strategy was self-managing with labor pain, including moving and changing positions, holding objects, effleurage, compression and self-massage, breathing techniques and concentration, as well as crying. Finally, in addition to self-coping resources, the women sought encouragement and help from their husbands and families, other parturient women and health care providers. Following these coping strategies, the women achieved self-fulfillment, including feeling glad, released and proud. This process was triggered and influenced by the women’s sense of loving their babies and being loved by others.

It is recommended that health care providers should acknowledge the parturient women’s feelings of fear and suffering, and facilitate them to cope by themselves using various strategies. Furthermore, health care providers need to provide encouragement and assistance, and to promote encouragement by husbands, families and other parturients.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ กระบวนการเผชิญการคลอดของหญิงไทย

ผู้เขียน นาง อุษา เชื้อหอม

ปริญญา พยาบาลศาสตรดุษฎีบัณฑิต (พยาบาลศาสตร์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร. เกสรา	ศรีพิชญากา	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทราภรณ์	ทุ่งปิ่นคำ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ	กลิ่นกลิ่น	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. ฮอลดี พี.	เคนเนดี	กรรมการ

บทคัดย่อ

การคลอดเป็นเหตุการณ์พิเศษที่คงอยู่ในความทรงจำอันยาวนานของมารดา การรับรู้ของผู้หญิงเกี่ยวกับการคลอดและกลยุทธ์การเผชิญการคลอดส่งผลต่อประสบการณ์การคลอด ถ้าผู้ให้บริการด้านสุขภาพเข้าใจการรับรู้ของผู้หญิงและกระบวนการเผชิญการคลอดที่เกิดขึ้น ผู้ดูแลสุขภาพจะสามารถส่งเสริมประสบการณ์การคลอดในทางบวกสำหรับผู้หญิง

วัตถุประสงค์ของการวิจัยตามกรอบทฤษฎีเชิงอุปมานจากข้อมูลพื้นฐานในครั้งนี้เพื่อเข้าใจการรับรู้และกระบวนการเผชิญการคลอดของหญิงไทยที่คลอดเป็นครั้งแรก ผู้ร่วมวิจัยเป็นมารดาครรภ์แรกที่คลอดทางช่องคลอด ณ โรงพยาบาลจังหวัดแห่งหนึ่งในภาคกลาง จำนวน 20 คน ข้อมูลได้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ร่วมกับการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม และวิเคราะห์โดยการเปิดรหัส การกำหนดรหัสสัมพันธ์ และการให้รหัสแบบคัดเลือก ร่วมกับเทคนิคการเลือกตัวอย่างเชิงทฤษฎี การใช้ความไวเชิงทฤษฎี และการจดบันทึกความคิด

ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการที่หญิงไทยผ่านการคลอดคือ “การเผชิญการคลอด ด้วยการรักลูกและการเป็นที่รัก” ระยะเวลาผู้หญิงรับรู้ต่อการคลอดว่าเป็นเรื่องน่ากลัวและทุกข์ทรมาน ความกลัวเกี่ยวข้องกับสุขภาพของทารกและสภาพการณ์จริงของการคลอด ส่วนความทุกข์ทรมานมีสาเหตุเกิดมาจากการเจ็บครรภ์ การเผชิญกับความกลัวและความทุกข์ทรมานกระทำโดยใช้กลยุทธ์ 5 ประการ ประการที่หนึ่งคือการสร้างความหวังว่าทารกจะแข็งแรงเป็นปกติ และตนเองคลอดได้ตามธรรมชาติ ประการที่สองคือผู้หญิงเตรียมตนเองเพื่อการคลอด โดยการเรียนรู้เกี่ยวกับการคลอด การเตรียมใจ และการแสวงหาความมั่นใจ ประการที่สามคือการให้กำลังใจตนเอง ด้วยการคิดคำนึงถึงลูกและสมาชิกครอบครัว การคิดในเชิงบวก การอดทน การระลึกถึงอำนาจเหนือธรรมชาติ และการเปรียบเทียบตนเองกับผู้คลอดอื่น ประการสี่คือการจัดการกับอาการเจ็บครรภ์ด้วยตนเอง กระทำโดยการเคลื่อนไหว เปลี่ยนท่าทาง การยึดจับวัตถุ การลูบท้อง การกดและนวดตนเอง การใช้เทคนิคการหายใจ และฟังความสนใจ และการร้อง กลยุทธ์สุดท้ายนอกจากการใช้แหล่งประโยชน์ของตนเอง ดังกล่าวมาแล้ว ผู้หญิงแสวงหากำลังใจและความช่วยเหลือจากสามี ครอบครัว ผู้คลอดอื่นๆ และผู้ให้บริการด้านสุขภาพ ด้วยกลยุทธ์การเผชิญเหล่านี้ ผู้หญิงบรรลุถึงความสมปรารถนาของตนเอง ได้แก่ ความรู้สึกยินดี ความรู้สึกปลอดภัย และความรู้สึกภูมิใจ กระบวนการนี้ ถูกกระตุ้นและได้รับอิทธิพลจากความสำคัญในความรักที่มีต่อลูกและการเป็นที่รักของบุคคลอื่น

ผลการศึกษานี้เสนอแนะว่า ผู้ให้บริการด้านสุขภาพควรยอมรับถึงความรู้สึกกลัวและทุกข์ทรมานของผู้คลอด ตลอดจนสนับสนุนให้ผู้คลอดใช้กลยุทธ์หลากหลายเพื่อเผชิญกับความกลัวและความทรมานได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ผู้ให้บริการด้านสุขภาพจำเป็นต้องให้กำลังใจและช่วยเหลือผู้คลอด รวมทั้งส่งเสริมการให้กำลังใจโดยสามี ครอบครัว และโดยผู้คลอดคนอื่นๆ